Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

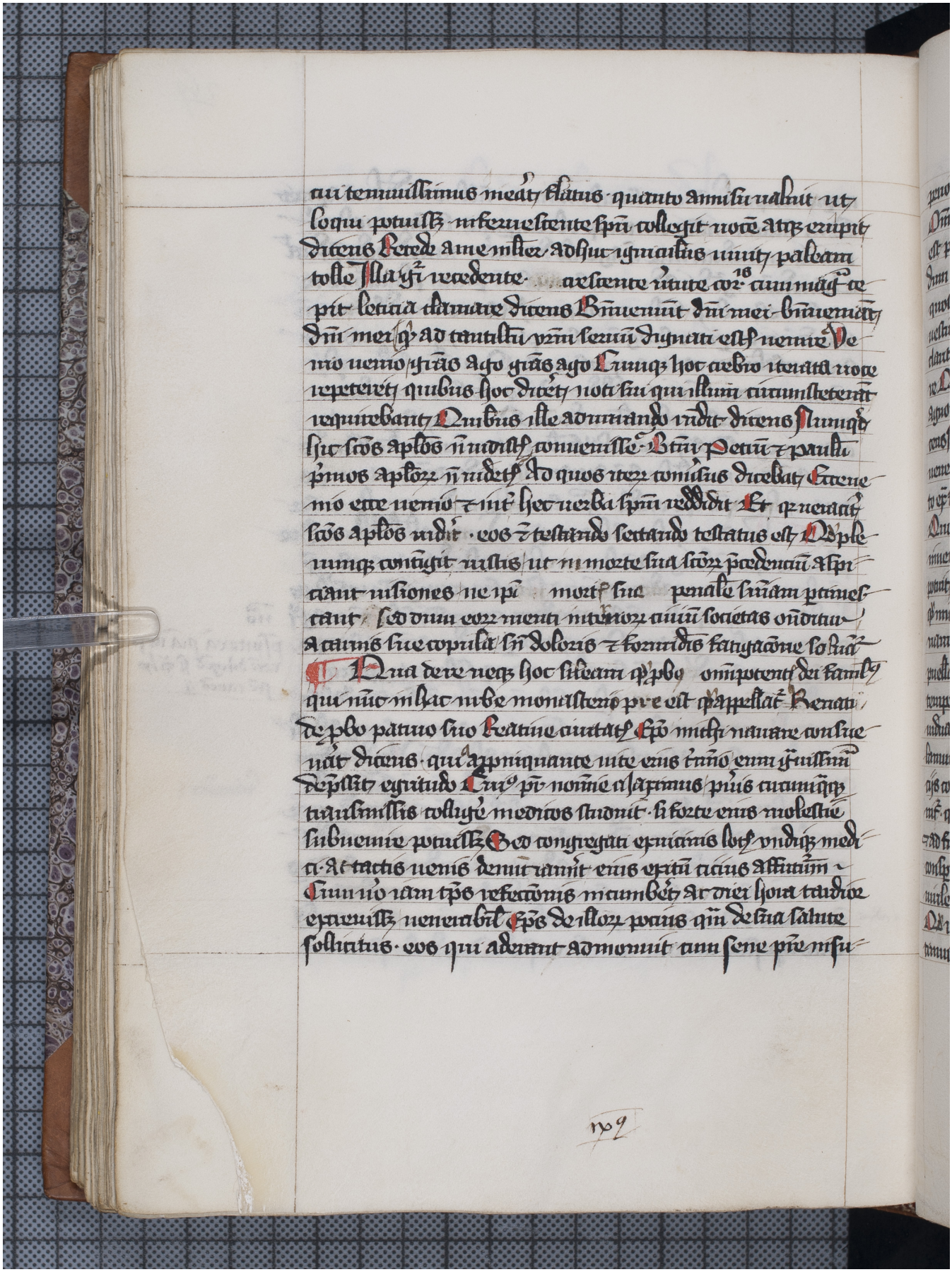

au tenuissimus meat status quanto amisit valuit ut
loqui potuisse nisi ferventis spiritu collegit vocem atque erupit
dicens Pereat anima mea adhuc ignoratus unus paleam
tolle Illa vi vacante aestante virtute cor. cum magis ce
pit letaria clamare dicens Invenerunt dominum meum invenerunt
dominum meum quod ad tantulum verum secum dignatus est nemine
Vero nemo gratias ago gratias ago Cumque hoc verbo iterata vocem
repeteret quibus hoc diceret vocis sui quos illum circumstetere
requirebant Quibus ille admirando indit dicens Summo
sic suos apostolos si iudicis convenisse Petrum et paulum
primos apostolos si iudicis Ad quos iter omnibus dicebat Ecce ne
mo esse nemo et inter haec verba spiritum reddit Et quemadmodum
suos apostolos iudicis eos testando testatus est Quod ple
rumque contigit nullus ut in morte sua suorum praedecessorum aspi
ciant visiones ne ipsi mortis suae penale suum praevi
deant sed dum cor mentis intuitor animi societas ondatur
a carnis suae copula sin doloris et formidis fatigatione solua
Qua de re nequit hoc silentio praeterire quod omnipotentis dei famulus
qui nuc in hac urbe monasterio pre est quod appellat Benedictus
de populo patruo suo beatissime auditus est mulier nutrire cuiusque
nat dicens quod appropinquante iter eius tempo eum si nullum
depellit egritudo Cum pri nomine visitamus prius curamusque
tantulumlis colligere medicos studuit si forte eius molestie
subuenire potuisse Sed congregati experiamur sors vindicis medi
ca Ac tactis venis denuo tamen eius epitu tacuis affinium
Cum uno iam ipso refectionis mamberet Ac diei hora tertia
expirauisse venerabilis ipse de illorum praesus qui de sua salute
sollicitus eos qui adierant admonuit cum sene pre misu